

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„I když most spadne, břehy stojí dál.“

Stanislaw Jerzy Lec

Úvodní slovo

Nedávno mi jeden spolubratr učící na Arcibiskupském gymnáziu v Praze vyprávěl, jak za ním přišli studenti poté, co před jejich školou proběhlo smuteční shromáždění za oběti teroristického útoku v New Yorku, a zeptali se: „Jak to, že když před časem bylo vyvražděno šest tisíc muslimů za jedinou noc v srbské Srebrenici, nikdo z vás neřekl ani slovo – protože to nebylo na náměstí?“ A k tomu mi o pár dní později vyprávěl jeden polský misionář z Angoly, že u nich denně umře hlady několik tisíc lidí, převážně dětí, a svět si jich ani nevšimne. A ptal se: „Co jim mám říct – máte smůlu, že jste se nenarodili v Americe?“

Jsou to jistě složité otázky na stručnou a jednoduchou odpověď. Ale stejně – možná si opravdu velkými slovy jen hojíme špatné svědomí z naší obecné nečinnosti či neochoty udělat cosi vlastními silami pro nápravu špatných věcí okolo nás.

Budu se už opakovat, ale přece: Dokud se nebudeme víc podílet na společné odpovědnosti za to, co máme ve svých silách, nezlepší se ve „velkém světě“ nic – a marně budeme vyčítat Bohu či volat o zázrak.

To my máme být Jeho nástrojem, tady a teď.

Váš otec Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

- Zveme děti na **zdobení perníčků**, které se letos uskuteční **2. 12. v 15.00** na faře – Lidická 6.
- Všechny děti školního věku a příznivce sv. Mikuláše zveme na letošní Mikulášskou, která se bude konat **9. 12. od 15.00 na Petrinu – Veverí 15**. S sebou si přineste krabici (např. od bot), pár pastelek či fixek a přezůvky.
- Znovu opakujeme pozvání na **slavnostní koncert duchovní hudby** spojený s prezentací autorského CD duchovní hudby **Františka Fialy v pondělí 26. listopadu 2001 v 19.30 hodin v našem kostele** (program bude zveřejněn na nástěnce). Vstupenky v ceně 100 Kč bude možné si od příštího týdne zakoupit v sakristii.

- **Intence** (úmysly, na které se slouží mše svatá) na příští rok se budou zapisovat od 1. neděle adventní na obvyklém místě v sakristii.

- **Dosud nikdo z farníků nereagoval na výzvy**, ve kterých se hledají spolupracovníci pro různé formy služeb v naší farnosti – kostelník, údržbář, pracovníci Charity atd. Pokud by měla být farnost jevištěm pro divadlo jednoho herce, asi se musíme připravit, že to přinese jako důsledek omezení v tom, co jsme třeba dosud považovali za samozřejmé.

Z Farní charity

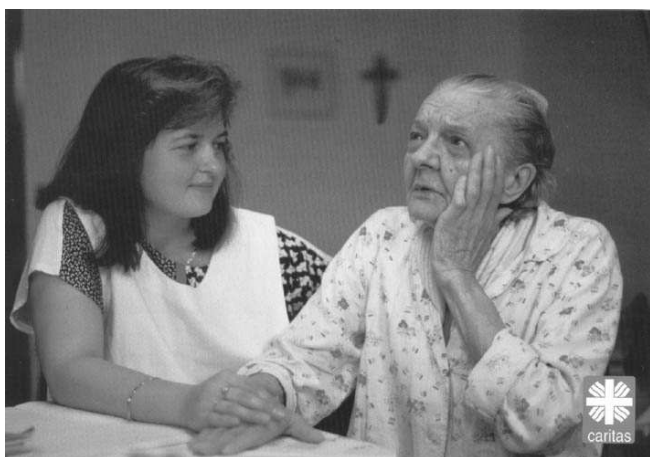
... dnes otiskujeme dokončení rozhovoru v článku „Domov pokojného stáří na Kamenné ulici“:

Pracovní náplň vašeho personálu je tedy opravdu bohatá. Ještě nám prozradte, kolik vás na to je a kolik vám pomáhá dobrovolníků.

V Domově pracuje 23 zaměstnanců a 10 stálých dobrovolníků. Dále nám pomáhají při aktivizaci a mobilizaci pacientek studentky Sociálně-právní akademie na Kounicově ulici, Evangelické akademie z Opletalovy ulice a Cyrilometodějské

střední pedagogické školy z Lerchovy ulice. Od loňského září se vystříдалo celkem asi 30 žákyň. Jejich práce je velkou pomocí pro naše zařízení. Na jednoměsíční souvislé praxi u nás byly žákyně Vyšší zdravotnické školy ze Žerotínova náměstí (Bílý dům). Pracovaly výborně. Od září 2001 začaly do Domova chodit také studentky Církevní střední zdravotnické školy na Grohově 14/16.

Můžete nám říci něco o četnosti návštěv příbuzných vašich klientek a o tom, jak tyto návštěvy působí na jejich psychiku?

Návštěvy v Domově jsou povoleny denně v době od 10 hod do 19 hodin, v případě potřeby po dohodě s vedením Domova i bez omezení. Návštěvy chodí za asi třemi čtvrtinami klientek. Zbývající třetina jako by nikoho neměla. Vytrvalé čekání na návštěvu příbuzných, kteří stále nepřicházejí, kombinované se stařeckou zapomnětlivostí rozhodně stařenkám elánu a chuti k životu nepřidá.

Jak je to s finančním zajištěním provozu vašeho zařízení? Kolik platí klientky a jaké máte další zdroje příjmů?

Provoz Domova je financován Ministerstvem práce a sociálních věcí, Magistrátem města Brna a poplatky klientek podle následující tabulky:

	2-lůžkový pokoj (Kč)	3 a více-lůžkový pokoj (Kč)
Bydlení	51,-	44,-
Nezbytné služby	54,-	54,-
Strava	61,-	61,-
1 den	166,-	159,-
1 měsíc	4 980,-	4 770,-

Současné legislativní normy neupravují finanční náročnost tzv. aktivizace klientů, která je velmi důležitá pro uchování života ve stáří. Zaměstnanci Domova trápí nedostatek finančních prostředků na zlepšení podmínek, a proto hledají sponzory. Potřebují termoporty na dovážení jídla, doplnit prádlo a nakoupit invalidní vozíky. Velikou pomocí bude lehátkový výtah, o němž jsme se už zmínili, a který umožní imobilním klientkám pobyt v okolní přírodě. Předpokládaný náklad na jeho zřízení je 1,5 až 2 miliony korun.

Děkujeme vám za všechny tyto informace a vyprošujeme vám Boží pomoc a trpělivost ve vaší náročné práci. Čtenářům, kteří by vám chtěli poskytnout finanční dar, připomínáme číslo účtu u Komerční banky 2008247-621/0100 a variabilní symbol

pro Domov 108. Propagační „skládanky“ s dalšími informacemi a s vloženými poštovními poukázkami najdete, jako obvykle, na lavici v kapli u sakristie. Také jsme se dověděli, že zakoupením svíčky s vyobrazením stromu života a s nápisem „Charita pro pokojné stáří“ v některé prodejně drogerie nebo květin poskytneme částku 10 Kč na potřeby Domova. Všem dárcům předem upřímně děkujeme za jakýkoli obnos.

Za „Tomáška“ se dotazovali Kadourkovi

VALUTOVÁ SBÍRKA

Sestry a bratři,

jistě jste zaslechli z televize nebo z rozhlasu upozornění, že se blíží konec platnosti národních měn členských států Evropské unie a že je třeba se těchto měn zbavovat výměnou za eura. Pokud jste to už zkusili v některé bance provést, zjistili jste, že vám odmítli vyměnit drobné kovové mince, kterých vám třeba dost zbylo po dovolené v zahraničí. A tady vznikla myšlenka tyto mince shromáždit a vyměnit je potom ve větším množství v zahraničních bankách, které je vydaly.

Pro informace uvádíme napřed přehled států EU s termíny ukončení platnosti jejich měn:

31. 12. 2001	–	Německo
28. 1. 2002	–	Holandsko
9. 2. 2002	–	Irsko
17. 2. 2002	–	Francie
28. 2. 2002	–	Belgie, Řecko, Španělsko, Itálie, Lucembursko, Rakousko, Portugalsko, Finsko

Na základě povolení Krajského úřadu Jihomoravského kraje pořádá tedy Oblastní charita Brno v rámci celé Diecézní charity tuto valutovou sbírku. Účelem sbírky je podpora a zlepšení služeb klientům projektů Effety, Denního a přechodného pobytu a Denního centra pro bezdomovce. Např. Effeta potřebuje zajištění svozové služby pro klienty, Denní a přechodný pobyt vybavení zdravotnickými potřebami a nábytkem a Denní centrum pro bezdomovce investiční prostředky na rekonstrukci.

Na kontaktních místech ve městě Brně jsou umístěny pokladny, do kterých mají dárci možnost odevzdat pro ně nepotřebné drobné mince. Oblastní charita Brno po skončení sbírky nashromážděné mince roztrídí a zajistí směnu v národních bankách příslušných států.

Pokud nám své mince svěříte a vložíte je do pokladničky vzadu v kostele, určitě je odevzdáme Oblastní charitě. Všem dárcům předem upřímně děkujeme.

Kontaktní místa:

- Obchodní galerie Orlí
- kina Scala a Art
- hotel Austerlitz
- hotel Myslivna
- BVV – hala výškové budovy E u ČSOB
- CMSŠ Pedagogická a Gymnázium na ulici Lerchova 63
- Český rozhlas Brno – vstupní hala
- Oblastní charita Brno, Joštova 4
(další místa OCH hledá)

Sbírka bude probíhat v době od 1. listopadu 2001 do 31. ledna 2002.

PROSBA:

Těžce tělesně postižená věřící dívka na vozíku, za pomoci osoby chodící, by ráda oslovila vás, kdo jste sama a máte dobrou vůli někomu pomoci. Jmenuji se Marie, je mi 36 roků a mé mamince je 76 roků. Hledáme osamělou paní, která by chtěla s námi žít v rod. domku jako člen rodiny. (tel. 05/48 53 27 87, mob. 0605/72 77 09)

Farní kavárna

Počátkem září zahájila svoji již pátou sezónu Farní kavárna. Je proto vhodná chvíle podívat se na bilanci sezóny právě uplynulé. Jak tedy vypadalo hospodaření kavárny v sezóně 2000/2001:

Příjmy	29 170,70 Kč
Jiné příjmy	270,00 Kč
Sponzorský dar (*)	4 000,00 Kč
Náklady na potraviny	15 402,90 Kč
Zásoba vratných lahví	27,00 Kč
Nákup nového inventáře	3 991,50 Kč
Příjmy – výdaje	14 019,30 Kč

(*) ... na nákup nového pressovaru

Kavárna byla otevřena 40x. Průměrná tržba byla 720,00 Kč.

Za čtyři roky činnosti se provoz kavárny poměrně stabilizoval, takže v nové sezóně zřejmě nebude třeba upravovat zavedený sortiment kavárny ani ceny. Jediný problém, který v provozu kavárny vzniká, je stále větší nedostatek dobrovolníků ochotných vzít na sebe službu v kavárně. Je-li tedy mezi čitateli tohoto článku někdo, kdo kavárnu navštěvuje a byl by schopen a ochoten uspořádat skupinu tří až čtyř svých kamarádů nebo kamarádek, kteří by si chtěli službu v kavárně vzít ať se přihlásí službě v kuchyni kavárny.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří svými možnostmi přispěli k fungování v loňském roce, především

panu faráři za prostory, dárci nového presovaru a hlavně službám za obsluhu.

Pokud by Vás zajímaly další informace o farní kavárně, navštivte stránky na www.volny.cz/farnikavarna

A na závěr informace pro ty co zapomněli: **kavárna je otevřena stejně tak jako v minulých letech každou neděli od 9 do 12 hodin.**

José a Ši

Středa – spolča na hřbitově

Je čas Dušiček, tradicí a vzpomínek, a tak jsme, jak je již zvykem, vyrazili se spolčem na hřbitov. Sešli jsme se po mši před kostelem a šalinou překonali to poslední, co nás od hřbitova dělilo. Když jsme se letmo přepočítali, bylo nás hodně (možná i trochu víc, to jen tak odhaduji).

Na hřbitově bylo většinou zhasnuto (asi všichni už spali). Jen občas problikla červená lampička vzpomínek. Rozešli jsme se každý sám mezi trsy cizích hrobů.

Památka zesnulých je správně posazena do listopadu – tma, tlející listí, většina skřehotajícího ptactva již buď odletěla, nebo jí zamrzly nástroje. Člověk se v tom tichu až ztrácí. Cestu mezi hroby osvětluje slabá záře vlastní svíčky. Po prokřehlých rukou stéká horký vosk a většinou končí na botech. Hlavou šustí myšlenky o životě, smrti, přátelích a pomíjivosti a všech těch velkých věcech, které k tomuto místu jaksi patří. Jako by na druhém břehu tratě zůstalo město, které prý překypuje životem. Ale nějak mě napadá, že toho života je víc tady než tam.

Už je ale čas zase jít. Cestou ke kříži, kde máme sraz, potkávám dva strážníky. Právě Drobkovi říkají něco o jeho právech. Zamíchal jsem se do toho taky a hrdě vytahuji občanku, abych byl zapsán na seznam. Pana kaplana Petra* jsme coby štít použít nemohli, neboť si zapomněl doklady. Nakonec jsme je uchlácholili tím, že „se tu jenom modlíme“. U kříže jsme zazpívali několik písniček a šli domů.

Děvčata při zpáteční cestě pěla rozverně písňe, které jsme kvitovali známým

popěvkem o městských tvorech toulajících se podzemím.

Chodit na Dušičky na hřbitov je krásné.

Vlk

Přečetli jsme pro vás . . .

. . . dnes v časopise *Effatha*

Člověče, nediv se!

(aneb uvedení nezasvěcených do katolického prostředí)

Zasedací pořádek v katolických kostelích a jeho zvláštnosti:

Pravidlo 1. Přední lavice zejí prázdnotou. Největší počet věřících sedává vždy v zadních lavicích. Zvláště vyhledávaná místa jsou pak za sloupy, v postranních kaplích a na kůru, v duchu hesla z Desatera mladého strážce hranic: „Vidět, ale nebýt viděn!“

Pravidlo 2. Zbylé lavice jsou obsazovány dle následujícího klíče: V každé lavici se usadí pouze jeden člověk tak, aby

byl co nejvíce vzdálen od ostatních. To má tři výhody:

- a) není nutno nikomu podávat ruku při pozdravení pokoje
- b) ostatní přítomní nemohou člověka při zbožném vytržení rušit
- c) ve vymírajících farnostech kostel působí opticky jako zaplněný.

Pravidlo 3. Na okraji lavice sedí osoba obvykle zvaná jako „špuntovka“, takže střed zůstává volný. Zásadně se neposune doprostřed a nechá se ostatními oblézat, přičemž tento často náročný sportovní výkon svých bližních doprovází zbožným povzdechem či pozdvihnutím očí k nebi.

Pravidlo 4. Je třeba počítat s tím, že s vysokou pravděpodobností napoprvé usednete na místo, na kterém už 80 let sedává osoba X.Y., což přece každý ví! Platí zde Murphyho zákon prázdných kostelů: Pravděpodobnost zasednutí něčího místa je nepřímo úměrná počtu návštěvníků kostela. (Praktická rada: Nejmenší nebezpečí neoprávněného zabránění cizího místa je v okolí nástěnky s duchovními texty či s rozpisem aktivit farnosti)

Pravidlo 5. Lavice jsou většinou zhotoveny tak, aby v nich nešlo pohodlně ani sedět, ani klečet. Má to dva skryté důvody:

- a) věřící si může takto odpykat část svých časných trestů již před očištěním
- b) při delších homiliích nelze usebraně podřimovat.

Závěr Z výše uvedených skutečností lze vyvodit pro církev třetího tisíciletí některá zásadní opatření:

- přední lavice zrušit a posílit jimi zadní voje
- střední části kostelů vypouštět úplně
- ideálním bohoslužebným prostředím by tudíž mohla být kloubová tramvaj.

Autor příspěvku předkládá k uvážení, zda by tento návrh nebylo dobré projednat ve sněmovních kroužcích, zatímco charismatická společenství by jej mohla předběžně promodlovat.

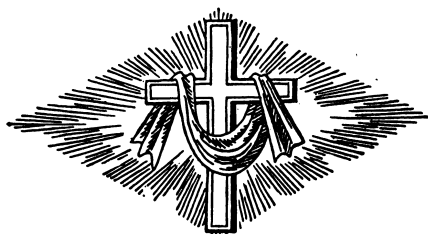
*Prof. Tomáš Marný z Bludovic v.r.
(red. upraveno, kráceno)*

Co se událo

z farní matriky

V září jsme se rozloučili:

Václav Vacovský	77 let
Marie Kajnková	84 let
Bohuslav Krška	66 let
Hedvika Macíková	74 let
Vladimír Kolhamer	65 let
Marie Hvězdová	92 let

Ludmila Kazlíková	82 let
Jiřina Ježová	58 let
Alios Minařík	89 let
Vlasta Klesná	74 let
Anna Ševčíková	86 let

V září byli pokřtěni:

Vojtěch Jan Doležal	7. 5. 2001
Aneta Petra Zahradníková	21. 6. 2001
Vojtěch Viceník	6. 1. 2001
Anežka Štočková	18. 6. 2001
Klára Šikulová	19. 7. 2001
Radoslava Jana	
Ludmila Michalková	21. 9. 1953
David Švec	26. 8. 2001
Petra Marie	
Doubravka Nováková	5. 4. 2001
Daniel Petlák	17. 7. 2001
Martin Ctírad	
Marek Gettinger	29. 1. 2001

V září si slíbili věrnost:

Josef Mlíka a Markéta roz. Dvořáková	8. 9. 2001
Peter Lovecký a Dagmar roz. Ďuringová	22. 9. 2001
Pavel Mazánek a Dana roz. Neuwirthová	22. 9. 2001

V říjnu jsme se rozloučili:

Vladimír Kluska	92 let
Václav Beneš	80 let

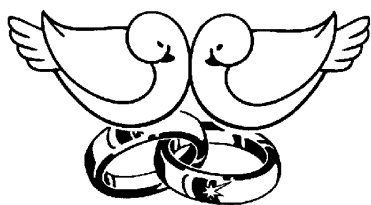
V říjnu byli pokřtěni:

Lenka Tomková	4. 6. 2001
Sabina Dvořáková	5. 6. 2001
Simona Škrabalová	26. 3. 2001
Denisa Jágerová	31. 7. 2001

Anna Marie Ondráčková	17. 6. 2001
Filip Karel Kotek	6. 9. 2001
Petr Pavel Zelenka	10. 9. 2001

V říjnu si slíbili věrnost:

Jan Bidmon a Michaela roz. Mezeyová	6. 10. 2001
Nils Henning Andreas Nicolaysen a Sabina Maria Roberta roz. Šrámková	6. 10. 2001
Rudolf Šmíd a Jana roz. Humpolíčková	6. 10. 2001
Martin Šidlík a Ludmila roz. Jurková	13. 10. 2001
Robert Bloch a Veronika roz. Sterzová	13. 10. 2001

Tajemství hliněných sošek

podzimní prázdniny

V sobotu 27. října v 5.45 hodin byl sraz na hlavním nádraží. Sešly jsme se všechny, které byly přihlášeny a společně jsme odjely. Sedly jsme si do „kupéček“ a jely jsme a jely jsme až – do zastávky, kterou si nepamatuji. A tam jsme přestoupily do vláčku s parní lokomotivou. Bylo to jak v pohádce. A tím jsme dojely až do Rožnova pod Radhoštěm. Asi po třech kilometrech pěší chůze vidíme baráky, v domnění, že jsme

na místě. Ale ouha, nebyla to pravda. Bylo to skoro ještě dvakrát tolik. První přestávka byla u jednoho mostu, kde jsme se mohly konečně najíst. Wakeya měla už pořádný hlad a zapomněla, kde má jídlo. Nevěřila, že ho mamka dala do krosny do tajné kapsy. Až balíček se svačinou našla, byl i od ní chvílku klid. Po troše žvance jsme se opět vydaly hledat vysněnou faru. U kostela jsme se optaly jednoho kolemjdoucího, kde je fara. A představte si, že jsme byly přímo u ní.

Konečně na faře! Po čtyřech a půl hodinách cestování jsme si dopřály pohodlí v papučích a ubytovaly jsme se. Odpočinek nebyl dlouhý, a tak jsme šly hrát Silveniny a na faře Chickeniny hry, pak byla večeře, a vzhledem k brzkému vstávání jsme se už viděly ve spacáku na vodorovno. Chyba lávky, čekalo nás překvapení od Veverky. Byla totiž na pořadu noční hra s baterkami. A pak konečně očekávaný princ Hajaja.

Druhého dne jsme byly na mši v kostele, pak následovaly hry, jídlo, hry, jídlo, hry, spánek. Kromě spánku a jídla jsme sbíraly za všechno ostatní body. Před spánkem jsme vyráběly tuze krásné gelové svíčky, které se nám mimořádně povedly – prostě super!

Třetího dne jsme byla na programu „Skautská stezka“. Musely jsme osvěžit znalosti a projít stavěním stanů, Morseovou abecedou, uzly, souhvězdími, svačinou, obědem. . . Prostě byl prázdninový den plný učení.

Všechny nasbírané body jsme mohly proměnit za 8 náповědních lístků s různými úkoly (třeba hledat pomník s květináčem). A tam byla soška ve tvaru třeba sudu, kosti (to si ale nejsme jisty, byla-li to soška), byla totiž kyčelní! Po obědě na faře jsme měly volno skoro do devíti. V té době jsme hledaly další sošku a to sošku RADEGASTA. Nebylo to vůbec lehké, bylo jich celkem pět a jen jedna byla ta pravá! Ale jak naschvál nikde nic! Na faře jsme zjistily, že jsme šly úplně špatně. Chicken a Veverka nás trochu navedly na správnou cestu, ale opět jsme nenašly (a to jsme byly 10 m od ní). Tu pravou sošku našla skupinka vedená Sueño. Po večeři jsme dostaly všechny nečekanou odměnu – velkou porci zmrzliny. A pak? Pak byl zase princ Hajaja.

V úterý nás čekala zase cesta domů. Byla už veselejší, protože bágly byly lehčí a doma nás čekala maminka a teplo a spánek a čisté a voňavé nohy.

Už se těším na další prázdninová dobrodružství!

Fringi

Pohádka

Svatý Mikuláš se díval z nebeského okna, malí andělíčky se vedle něj zvědavě vrtěli. „Brzy přijde čas, kdy na zemi spousta *Mikulášů* bude rozdávat dětem malé dárečky a připomínat všem, že jsem

za svého pozemského života pomáhal potřebným. Jestlipak si děti při tom vyprávění všimnou i tohoto poselství nebo jen dárečků?“ řekl andělíčkům. „My se porozhlédneme po světě, jestli už teď na to děti myslí. Alespoň pár z nich jistě zahlédneme,“ zaradovali se andělíčky, že mohou pro Mikuláše něco udělat. A tak si každý stoupl k jednomu oknu a podívejme se! Tam Anička dala mladšímu bráškovi svou hračku, aby už neplakal. A Honzík pustil sednout stařenku v autobuse, Pepík zase maminku s malým děťátkem. Kristýnka se rozdělila s kamarádkou o bonbony, aby měly obě, a František nosil nemocnému Jirkovi školní úkoly, aby nic nezameškal. „Můžeš mít z dětí radost, Mikuláši,“ volali andělíčky. „A to jsme ještě neviděli všechny! Jistě i ostatní děti jsou takové.“

Co myslíte?

Jarka

Podzimní prázdniny

*aneb Jak nás fryšavská strašidylka
pořádně utahala*

Být členem vedení živých světlušek není vždycky jednoduché a neúnavné. Zvláště vydáte-li se o podzimních prázdninách na Fryšavu s tím, že si holky budou určitě chtít o prázdninách odpočinout... Ha ha – OMYL!

Naše milé světlušky nás zaměstnaly svým štěbetáním a akrobatickými kousky v uličce přeplněného vlaku hned zpočátku našeho výletu. Cestou do Žďáru nad Sázavou se spolucestující museli smířit s tím, že s nimi cestují dostihoví koně obdivovaní tribunou pánů, dam, japonských turistů; museli si shovívavě vyslechnout, že „... panimáma a dcera, hádají se o sejra“. (Jako by svých starostí neměli dost.)

Nezapomenutelné bylo cestování na Fryšavu II – cesta ze Žďáru autobusem na Fryšavu. Umanuly jsme si stihnout poslední páteční bus, shodou okolností jako asi 50 dalších skautů, pionýrů a spol. s krosnami na zádech. Naštěstí solidarnost vládne světem a za společné pomoci jsme se všichni vmáčkli dovnitř. Na zážitky z jízdy se raději neptejte Evičky Voříškové, která se na ostatní koukala ze zavazadlové sítky, kam byla pro nedostatek prostoru někým umístěna.

První večer jsme zakončily řáděním při zpěvánkách. Děvčata jsou asi vážně od přírody vybavena zvláštní komunikační schopností. Obdivovala jsem Píďalku, že

holky po večerce dokázala ještě usměřňovat, já už jsem zbytek energie ztratila při Píďalčině pohádce, při které jsem natříkrát usnula.

Další den jsme prožily v nádherné pořádně chladné vysočinské přírodě. Holky skvěle zvládly cestu na Devět skal, pořádně jsme je prolezly. Zahrály jsme si bojovku o vysvobození dušiček a nechaly se cestou provázet fryšavskými pověstmi. Na večer si světlušky připravily pěknou pohádku a strašlivý lesní horor, které nám zahrály. Svůj čas měl zlatý hřeb „podzimek“ – SKLÁDÁNÍ SVĚTLUŠKOVSKÉHO SLIBU. Světlušky svůj slib braly opravdu vážně, musela jsem se usmát, když jsem mezi holkami další den zaslechla: (káravě) „Ty už si nepamatuješ, cos včera slibovala?“ „Vrátíš odznak!“

Poslední den týdne i naší výpravy jsme navštívily kostel, po obědě jsme vytáhly bublifuky. Chystala se velkolepá bublifukiáda, ovšem – náš skvělý koncentrát na velké bubliny měl své mouchy... Přinejmenším uleptání sirupem Lesní směs – zvláštní a zcela speciální příměsi – od hlavy až k patě.

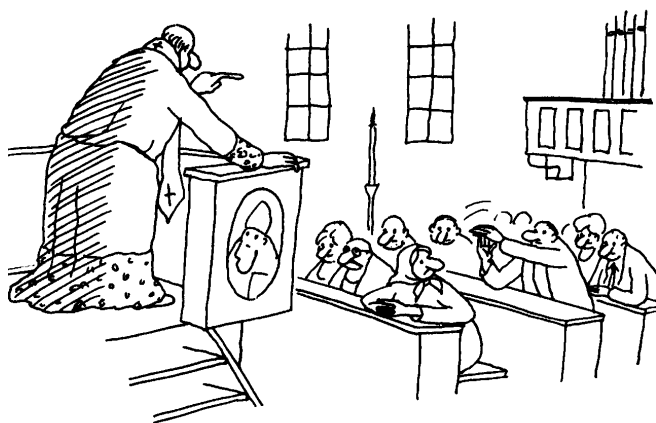
Cesta domů probíhala stejně bujaře jako na Fryšavu, učily jsme se počítat složitě slovní úlohy typu: Na první zastávce nastoupí do autobusu triliarda světlušek, na druhé vystoupí tři světlušky a přistoupí dvě trliardy... .

Ale skvělé a veselé podzimní prázdniny se dají prožít i v přítomnosti 7 světlušek, to mi věřte.

J.

Smějeme se

vtipy z kostelních lavic

"TO BYLO NA KOSTEL, SYNU. TEĎ JEŠTĚ
NA BENZÍN."

Nejen pro nejmenší

HRÁTKY SE ZVÍŘÁTKY

Co se říká o lidech?

1. bručí jako
2. dře jako
3. leze jako
4. mžourá jako
5. našlapuje jako
6. peláší jako
7. mlčí jako
8. spí jako